

УДК 340.1

Вікторія Чернописька

Національний університет “Львівська політехніка”,
доктор юридичних наук,
доцент кафедри
цивільного права та процесу
Навчально-наукового інституту
права, психології та інноваційної освіти
Vika_Ch07@ukr.net
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-3230-5971>

Назар Гук

Національний університет “Львівська політехніка”,
аспірант спеціальності 081 “Право”,
Навчально-наукового Інституту права,
психології та інноваційної освіти
deslolo94@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0003-2966-3177>

ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ У ПРОЦЕСАХ ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ СУДОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

<http://doi.org/10.23939/law2022.33.092>

© Чернописька В., Гук Н., 2022

У статті зроблено спробу розкрити суть громадського контролю як чинника демократизації судової системи в Україні. З'ясовано, що громадський контроль є істотним чинником демократизації будь-якої інституції. Доведено, що саме активний громадський контроль за судовою владою може стати істотним поштовхом до створення ефективної та справедливої судової системи, забезпечити відкритість та прозорість функціонування судової влади, що зі свого боку, сприятиме збільшенню рівня довіри громадськості до судової системи. Сутність такого контролю не повинна зводитися лише до розуміння цього поняття, узвичасних методів його реалізації, а повинно розглядатися як взаємодія влади та громадськості через налагодження сталих і дієвих способів взаємодії та комунікації

Зазначено, що сьогодні у науковому дискурсі існує певний консенсус стосовно того, що побудувати демократичну, соціальну, правову державу неможливо без тісного взаємозв'язку держави та громадянина, їх злагодженої роботи та ефективного контролю за діяльністю органів державної влади з боку громадськості. Тому громадський контроль за судовою системою є важливою формою реалізації конституційних прав громадян та активним способом залучення населення до управлінської діяльності державою.

Ключові слова: громадський контроль; судова системі України; судова влада; судді; демократизація; громадянське суспільство; держава; транспарентність; громадяни; громадянські організації.

Постановка проблеми. У процесі демократизації суспільства дедалі більшого значення набуває громадський контроль. Він є визначальним чинником дотримання балансу, рівності

взаємної відповідальності у відносинах особистості, суспільства та держави, а відтак забезпечує соціальну справедливість. Сьогодні на особливу увагу заслуговує питання рівних умов для громадської участі кожної людини у суспільно-політичному житті. Раціональність поставленої проблематики зумовлюється розумінням того, що люди є індивідуалізованими особами, а тому не є рівними між собою, втім основним завданням у подоланні такої нерівності з боку держави повинні створюватися рівні умови громадської участі.

Громадський контроль є предметом тривалої наукової полеміки, що дискутується у різних сферах. Осмислити об'єктивні та складні чинники громадського контролю у процесі формування демократичного суспільства, намагаються вчені в галузях державного управління, теорії держави і права, адміністративного та конституційного права. Аналізуючи значення цього соціально-правового явища для теорії та практики демократичного державотворення, варто констатувати, що саме громадський контроль є невіддільною складовою публічного управління та стимулюючим фактором розвитку громадянського суспільства кожної сучасної країни.

Аналіз дослідження проблеми. Науковий аналіз цієї проблеми вказує на те, що дослідження громадського контролю у сфері судової системи пов'язане з усім комплексом проблем її організації та функціонування, організаційно-правових засад державного будівництва, захистом прав громадян, дотриманням прав громадян, гарантуванням екологічної та громадської безпеки тощо. Тому це питання є предметом жвавого дослідження як зарубіжних, так і вітчизняних вчених.

Зокрема вона належить до кола наукових інтересів таких дослідників, як: В. Бігун, В. Городовенко, П. Каблак, І. Кравченко, В. Кравчук, В. Маляренко, М. Мочульська, О. Овсяннікова, С. Прилуцький, О. Хотинська-Нор та інших. Проте, незважаючи на наявний значний доробок учених, варто констатувати, що проблема громадського контролю судової влади в цілому, визначення його ролі у демократизації судової системи в Україні ще потребує всебічного дослідження.

Метою статті є проведення аналізу поняття громадського контролю та визначення його ролі у демократизації судової системи в Україні.

Виклад основного матеріалу. Узвичаєно контролюючу діяльність громадськості у сфері державного будівництва називають громадським контролем [1, с. 13], також у науковій літературі зустрічаються й інші назви [2, с. 68], проте це істотно не впливає на визначення сутності даного явища. Беззаперечно, громадський контроль є надважливим соціальним інститутом організації суспільних відносин у напрямі консолідації зусиль органів державної влади та громадських організацій, спрямованих на раціоналізацію соціального буття, збереження цілісності та соціокультурної самобутності суспільства. Громадський контроль є різновидом соціального контролю, що здійснюється як громадськими об'єднаннями, так і громадянами, є оптимальним модусом реалізації народовладдя та ефективним способом участі соціуму в управлінській діяльності [3, с. 33].

Громадський контроль є істотним чинником демократизації будь-якої інституції. Абсолютно справедливо стверджувати, що саме активний громадський контроль за судовою владою може стати істотним поштовхом до створення ефективної та справедливої судової системи, забезпечити відкритість та прозорість функціонування судової влади, що зі свого боку, сприятиме збільшенню рівня довіри громадськості до судової системи. Сутність такого контролю не повинна зводитися лише до розуміння цього поняття, узвичаєних методів його реалізації, а повинно розглядатися як взаємодія влади та громадськості через налагодження сталих і дієвих способів взаємодії та комунікації [4, с. 94]. Відтак можемо стверджувати, що наявність ефективного громадського контролю за судовою гілкою влади слугує каталізатором для побудови прозорої, справедливої та демократичної судової системи, що підвищить рівень довіри соціуму до судів та суддів.

Громадський контроль як інститут громадянського суспільства у теоретико-правовому контексті ґрунтовно проаналізувала Т. Наливайко [5]. Дослідниця визначила дефініцію громадянського

контролю, “як одного із видів соціального контролю, що реалізовується громадськими об’єднаннями та безпосередньо самими громадянами, є важливим засобом реалізації народовладдя та дієвим способом залучення населення до управлінських функцій. Функціонування громадського контролю у демократичному суспільстві розглядається як цілеспрямований та дієвий вплив соціальних суб’єктів на поведінку агентів соціальної взаємодії” [5, с. 9].

Заслуговує уваги позиція А. Крупника, який визначив громадський контроль як інструмент громадської оцінки рівня виконання органами влади та іншими підконтрольними об’єктами їхніх соціальних завдань [6].

С. Прилуцький розглядаючи громадський контроль судової влади визначає його як компроміс між державою та громадянським суспільством у питаннях організації судової влади та здійснення правосуддя, що забезпечує досягнення незалежності суду. Звідси громадський контроль передбачає собою дві форми: пряму форму – безпосередня участь представників громадянського суспільства у здійсненні правосуддя (присяжних) та опосередковану – опосередковану форму – відкритість та гласність судочинства, можливість доступу громадян та ЗМІ до судової інформації та її об’єктивне висвітлення [7, с. 348–349]. Погоджуємося із вченими В. Кравчук та В. Кравчук, що цей підхід є доволі широким та по-суті поєднує різні форми участі громадськості у функціонуванні судової влади, а відтак призводить до ототожнення понять “громадський контроль” та “участь громадськості” [8, с. 13].

Тому більш точною видається дефініція, запропонована П. Каблаком, що “громадський контроль судової влади, за своєю суттю, – це громадське оцінювання виконання судами своїх повноважень, визначення ефективності їх функціонування” [4, с. 98].

Науковиця О. Хотинська-Нор громадський контроль у сфері судової влади осмислює як зовнішній регулятор процесів розвитку судової системи, що скеровує їх у русло певних суспільних очікувань, координуючи їх відповідно до інтересів соціуму на кожному історичному етапі його розвитку, і в такий спосіб забезпечує еволюцію судової системи та її взаємозв’язок із суспільством. Тобто громадський контроль є своєрідним механізмом, що здатний запобігати появі негативних, руйнівних явищ у судовій системі або ж вчасно реагувати на них, а також удосконалює саме функціонування судової системи, виводячи її на кращі рівні та нові етапи розвитку, що є основою її еволюції [9].

На переконання М. Вільгушинського громадський контроль за судами має бінарне призначення: з одного боку, за його сприянням підвищується рівень проінформованості суб’єктів державного контролю про діяльність судів, а з іншого – надає можливість громадськості самостійно впливати на функціонування судів шляхом звернення до них із певними пропозиціями та рекомендаціями, не втручаючись у розгляд конкретних судових справ. Проаналізувавши сутності та змісту громадського контролю за судами вчений висновок: 1) означений вид діяльності дотепер не знайшов ґрунтового нормативного врегулювання; 2) громадський контроль здебільшого має неформалізований характер, позаяк процедури його здійснення визначено лише у загальних контурах. Значною мірою деталізовано порядок контролю, що здійснюється у межах інституту звернень громадян, всі інші види та напрями контролю не мають належного процедурного регулювання; 3) суб’єкти громадського контролю, на противагу від суб’єктів державного контролю, не мають права втручатися у позапроцесуальну, і того більше, у процесуальну діяльність суду. З огляду на це, громадський контроль є аналогічніший нагляду (моніторингу) за діяльністю суду у тому розумінні, що останній зводиться до зовнішнього спостереження за функціонуванням судів загальної юрисдикції; 4) громадський контроль здійснює дві основні функції: комунікаційну та корекційну. У межах першої функції відбувається діалог між судовою владою, її органами, громадськістю та засобами масової інформації, а також всередині самої судової системи, налагодження відносин довіри з усіма зацікавленими сторонами. Щодо другої (корекційної), то він надає можливість приватним особам брати участь у реформуванні судової системи загалом та

судів, зокрема, шляхом виявлення нормативних, організаційних, технічних недоліків у діяльності останніх [10, с. 25].

Отже, визначальною особливістю громадського контролю у сфері судової влади є вплив суспільства на судову систему, який, на нашу думку, забезпечує: по-перше, участь громадянських інститутів, самих громадян у здійсненні судової влади, що, як слушно відзначив В. Бігун є однією з передумов поновлення єдності влади, джерелом якої є людина [11, с. 25]; по-друге, відкритість судової системи, що викликано інтенсивним зв'язком зі зовнішнім середовищем (суспільством як метасистемою) та запобіганням регресивним процесам, які безумовно виникають у замкнених системах; по-третє, розвиток судової системи. Інтерації (взаємодія), що виникають у процесі реалізації громадського контролю, сприяють акумулюванню системної інформації, ускладненню її структури, зниженню ентропії, які відповідно до теорії систем є процесами, що супроводжують розвиток будь-якої системи (у нашому випадку – судової системи). Звісно, будь-яка організована система, що діє сама по собі (ізолювано), руйнується, деградує до повного хаосу [12].

Розуміючи важливість взаємодії громадськості та судової влади, відзначимо, що передумовою ефективного громадського контролю є формування розвиненого громадянського суспільства, яке здатне забезпечити належний, об'єктивний та неупереджений контроль за судовою владою. Саме тому держава повинна вживати заходи щодо підвищення рівня правосвідомості та правової культури населення, правового інформування.

Громадський контроль передбачає неklasичний метод впливу, який назвати контрольним можна з певною часткою суб'єктивізму, позаяк немає чіткого підпорядкування та можливості накладення санкцій за невиконання належно повноважень [15, с. 11].

Безумовно, громадський контроль можливий лише у визначених законом межах та повинен здійснюватися у законних формах, що зі свого боку ставить перед державою завдання нормативного закріплення форм громадського контролю та моніторингу за судовою владою. Попри те, що у нормативно-правових актах безпосередньо вказується на громадський контроль, і дотепер не має чіткого законодавчого визначення самого поняття, а також форм здійснення громадського контролю.

Так, предметом громадського контролю за судовою владою можуть бути: добросовісність, етика поведінки суддів, достовірність інформації, поданої суддями у своїх деклараціях; реалізація принципу відкритості та гласності (транспарентності) відправлення правосуддя; реальне перебування суду та суддів, які розглядають конкретну справу, у стані незалежності; процедура добору кандидатів на посади суддів та відповідність морально-етичним вимогам самих кандидатів; діяльність органів, що забезпечують функціонування судової влади [14, с. 56].

Погоджуємося з думкою про те, що громадський контроль за судовою владою може дати поштовх до створення ефективної та справедливої судової системи. Однак сутність такого контролю має розглядатися як взаємодія влади та громадськості через налагодження сталих і дієвих способів взаємодії та комунікації [15, с. 216], що може бути оптимальним механізмом становлення правової держави й формування інституту демократичної громадянськості.

Безперечно, існують деякі ризики щодо використання певних форм громадського контролю, однак попередити погіршення ситуації, збільшити довіру громадськості до судової системи, запобігти зловживанням, виявити некомпетентність, посилити персональну відповідальність суддів можна лише шляхом налагодження взаємодії судової влади та громадськості, одним із напрямків якої є застосування громадського контролю.

Насамкінець зазначимо, що сьогодні у науковому дискурсі існує певний консенсус стосовно того, що побудувати демократичну, соціальну, правову державу неможливо без тісного взаємозв'язку держави та громадянина, їх злагодженої роботи та ефективного контролю за діяльністю органів державної влади з боку громадськості. Тому громадський контроль за судовою системою є

важливою формою реалізації конституційних прав громадян та активним способом залучення населення до управлінської діяльності державою.

Висновки. Громадський контроль за судовою системою є одним із визначальних чинників, головних агентів розвитку справедливої судової влади на шляху побудови демократичного та розвиненого суспільства. Наукове опрацювання цієї проблематики пов'язано з тим, що однією з функцій держави щодо забезпечення громадської участі є залучення громадськості, яка, у свою чергу, має здійснювати відповідний контроль за її інституційними структурами. Саме тому метою є визначення передумов й основних підходів до формування сфери взаємної соціальної згоди між людьми, вироблення нового контексту соціальних цінностей, побудови нової структури спільних дій суб'єктів суспільно-громадської практики, конкретизації моделі їхньої партнерської взаємодії. Розкриті положення в повному обсязі не вирішують усі аспекти задекларованої проблематики, тому наукові пошуки в цій сфері повинні бути продовжені.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кравчук В. (2016). Громадський контроль судової влади як спосіб відновлення довіри суспільства до судів та суддів. *Актуальні проблеми правознавства*. 2016. Вип. 3. С. 11–16.
2. Гоптарев О. І. (2018). Громадський контроль за діяльністю судової влади на сучасному етапі. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. № 4. С. 66–69.
3. Нестерович В. Ф. (2011). Конституційно-правові засади здійснення впливу громадськості на прийняття нормативно-правових актів в Україні. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. № 3. С. 32–41.
4. Каблак П. І. (2015). Взаємовідносини судової влади та громадськості (правові і організаційні аспекти) : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.10. 211 с.
5. Наливайко Т. В. (2010). Громадський контроль в Україні як інститут громадянського суспільства: теоретико-правовий аспект : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Львівський державний університет внутрішніх справ. Львів, 2010. 18 с.
6. Крупник А. С. (2007). Громадський контроль: сутність та механізми здійснення. *Теоретичні та прикладні питання державотворення*. Вип. 1. С. 1–10. URL: https://novyi-stryi.at.ua/gromkontrol/KRUPNYK_A_pro_grom_kontrol.pdf (дата звернення: 10.01.2022).
7. Прилуцький С. В. (2010). Судова влада і громадянське суспільство: взаємозв'язок, місце та роль у правовій державі. *Правова держава*. 2010. Вип. 21. С. 342–351.
8. Кравчук В., Кравчук В. (2016). Громадський контроль судової влади як спосіб відновлення довіри суспільства до судів та суддів. *Актуальні проблеми правознавства*. Вип. 3 (7). С. 11–16.
9. Хотинська-Нор О. З. (2016). Громадський контроль як фактор розвитку судової системи. *Часопис цивільного і кримінального судочинства*. № 4(31). URL: http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:W8ojwEwxQMoJ:irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe%3FC21COM%3D2%26I21DBN%3DUJRN%26P21DBN%3DUJRN%26IMAGE_FILE_DOWNLOAD%3D1%26Image_file_name%3DPDF/Chcks_2016_4_14.pdf+%&cd=1&hl=uk&ct=clnk&gl=ua (дата звернення: 10.01.2022).
10. Вільгушинський М. Й. (2013). Суди загальної юрисдикції у системі взаємовідносин із суб'єктами владних повноважень та громадськістю : автореф. дис. ... доктора юрид. наук. : 12.00.10; 12.00.07. Одеса. 33 с.
11. Бігун В. С. (2009). Правосуддя як здійснення народовладдя. Присяжне анулювання закону. *Антропологія права: філософський та юридичний виміри (стан, проблеми, перспективи)*: матеріали Міжнародного круглого столу (м. Львів, 4–5 грудня 2009 р.). Львів. С. 17–29.
12. Пранглишвили И. В. Системный подход и общесистемные закономерности. Серия "Системы и проблемы управления". Москва: Синтег, 2000. 528 с.
13. Зарічний О. А. Участь громадськості у здійсненні публічної влади: теоретико-правове дослідження: автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.01. Львів, 2017. 21 с.
14. Кравчук В. Громадський контроль за функціонуванням судової влади. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2016. № 3 (45). С. 53–60.

15. Каблак П. Суди та громадськість: зарубіжний досвід взаємодії. *Порівняльно-аналітичне право*. 2014. № 4. С. 214–218.

REFERENCES

1. Kravchuk V. (2016). *Hromadskiy kontrol sudovoi vlady yak sposib vidnovlennia doviry suspilstva do sudiv ta suddiv*. [Public control of the judiciary as a way to restore public confidence in the courts and judges]. Aktualni problemy pravoznavstva. 2016. Vol. 3. P. 11–16 [in Ukrainian].
2. Hoptariiev O. I. (2018). *Hromadskiy kontrol za diialnistiu sudovoi vlady na suchasnomu etapi*. [Public control over the activities of the judiciary at the present stage]. Naukovyi visnyk Dnipropetrovskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav. No. 4. P. 66–69 [in Ukrainian].
3. Nesterovych V. F. (2011). *Konstytutsiino-pravovi zasady zdiisnennia vplyvu hromadskosti na pryiniattia normatyvno-pravovykh aktiv v Ukraini*. [Constitutional and legal principles of public influence on the adoption of regulations in Ukraine]. Biuletyn Ministerstva yustytysii Ukrainy. No 3. P. 32–41 [in Ukrainian].
4. Kablak P. I. (2015). *Vzaiemovidnosyny sudovoi vlady ta hromadskosti (pravovi i orhanizatsiini aspekty)* [Relationship between the judiciary and the public (legal and organizational aspects)]. Dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.10. 211 p. [in Ukrainian].
5. Nalyvaiko T. V. (2010). *Hromadskiy kontrol v Ukraini yak instytut hromadianskoho suspilstva: teoretyko-pravovyi aspekt*. [Public control in Ukraine as an institution of civil society: theoretical and legal aspect]. Avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.01. Lvivskiy derzhavnyi universytet vnutrishnikh sprav. Lviv, 2010. 18 p [in Ukrainian].
6. Krupnyk A. S. (2007). *Hromadskiy kontrol: sutnist ta mekhanizmy zdiisnennia*. [Public control: the essence and mechanisms of implementation.]. Teoretychni ta prykladni pytannia derzhavotvorennia. Vol. 1. P. 1–10. URL: https://novyi-stryi.at.ua/gromkontrol/KRUPNYK_A_pro_grom_kontrol.pdf (Accessed: 10.01.2022) [in Ukrainian].
7. Prylutskyi S. V. (2010). *Sudova vlada i hromadianske suspilstvo: vzaiemozviazok, mistse ta rol u pravovii derzhavi*. [The judiciary and civil society: the relationship, place and role in the rule of law]. Pravova derzhava. 2010. Vol. 21. P. 342–351 [in Ukrainian].
8. Kravchuk V., Kravchuk V. (2016). *Hromadskiy kontrol sudovoi vlady yak sposib vidnovlennia doviry suspilstva do sudiv ta suddiv*. [Public control of the judiciary as a way to restore public confidence in the courts and judges.]. Aktualni problemy pravoznavstva. Vol. 3 (7). P. 11–16 [in Ukrainian].
9. Khotynska-Nor O. Z. (2016). *Hromadskiy kontrol yak faktor rozvytku sudovoi systemy*. [Public control as a factor in the development of the judicial system.]. Chasopys tsyvilnoho i kryminalnoho sudochynstva. No. 4 (31). URL: http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:W8ojwEwxQMoJ:irbis-nbu.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbu/cgiirbis_64.exe%3FC21COM%3D2%26I21DBN%3DUJRN%26P21DBN%3DUJRN%26IMAGE_FILE_DOWNLOAD%3D1%26Image_file_name%3DPDF/Chcks_2016_4_14.pdf+%&cd=1&hl=uk&ct=clnk&gl=ua (Accessed: 10.01.2022) [in Ukrainian].
10. Vilhushynskiy M. Y. (2013). *Sudy zahalnoi yurysdyksii u systemi vzaiemovidnosyn iz subiektamy vladnykh povnovazhen ta hromadskistiu*. [Courts of general jurisdiction in the system of relations with the subjects of power and the public] Avtoref. dys. ... doktora yuryd. nauk. : 12.00.10; 12.00.07. Odesa. 33 p. [in Ukrainian].
11. Bihun V. S. (2009). *Pravosuddia yak zdiisnennia narodovladdia. Prysiazhne anulivannia zakonu*. [Justice as the exercise of democracy. Sworn repeal of the law]. Antropolohiia prava: filosofskiy ta yurydychniy vymiry (stan, problemy, perspektyvy): materialy Mizhnarodnoho kruhloho stolu (m. Lviv, 4–5 hrudnia 2009 r.). Lviv. P. 17–29 [in Ukrainian].
12. Pranglishvili I. V. *Sistemnyy podkhod i obshchesistemnye zakonomernosti*. [System approach and system-wide regularities]. Seriya "Sistemy i problemy upravleniya". Moskva: Sinteg Publ. 2000. 528 p. [in Russian].
13. Zarichnyi O. A. *Uchast hromadskosti u zdiisnenni publichnoi vlady: teoretyko-pravove doslidzhennia*. [Public participation in the exercise of public power: theoretical and legal research]. Avtoref. dys. kand. yuryd. nauk: 12.00.01. Lviv, 2017. 21 p. [in Ukrainian].
14. Kravchuk V. *Hromadskiy kontrol za funktsionuvanniam sudovoi vlady*. [Public control over the functioning of the judiciary]. Visnyk Natsionalnoi akademii prokuratury Ukrainy. 2016. No. 3 (45). P. 53–60 [in Ukrainian].
15. Kablak P. *Sudy ta hromadskist: zarubizhnyi dosvid vzaiemodii*. [Courts and the public: foreign experience of cooperation]. Porivnialno-analitychne pravo. 2014. No. 4. P. 214–218 [in Ukrainian].

Дата надходження: 30.01.2021 р.

Victoria Chornopyska

Lviv Polytechnic National University ,
doctor of law,
associate Professor of
civil law and procedure
of the Educational and scientific institute
of law, psychology, and innovation education

Nazar Huk

Lviv Polytechnic National University,
Educational and scientific institute
of law, psychology, and innovation education

PUBLIC CONTROL IN THE PROCESS OF DEMOCRATIZATION OF THE JUDICIAL SYSTEM OF UKRAINE

The article attempts to reveal the essence of public control as a factor in the democratization of the judiciary in Ukraine. It has been found that public control is an essential factor in the democratization of any institution. It is proved that active public control over the judiciary can be a significant impetus to create an efficient and fair judiciary, ensure openness and transparency of the judiciary, which in turn will increase public confidence in the judiciary.

The essence of such control should not be limited to understanding this concept, the usual methods of its implementation, but should be seen as the interaction of government and society through the establishment of sustainable and effective ways of interaction and communication.

It is noted that today in the scientific discourse there is a consensus that building a democratic, social, legal state is impossible without the close relationship between the state and the citizen, their coordinated work and effective control over the activities of public authorities.

Therefore, public control over the judiciary is an important form of realization of the constitutional rights of citizens and an active way to involve the population in government activities.

Key words: public control; judicial system of Ukraine; judiciary; judges; democratization; civil society; state; transparency; citizens; civic organizations.